

تذکر صمیمانه ای بر نوشته آقای حمید انوری

نوشته زیبا و واقعگرایانه تحت عنوان " حوت اگر حوتی کند" به قلم پرتوان آقای حمید انوری مرا بی اندازه بخود جلب کرد. این نوشته کوتاه ولی خیلی پرمحتوا که سرپایش مملو است از واقعینی، وطنپرستی، نفرت از بیگانه و تجاوز، لعن و طعن برحق بر مزدوران اجنبی و در نهایت تعریف و تمجید مردم غیور و سلطه ناپذیر افغانستان، بر سلول سلول هر وطنپرستی نفوذ میکند و انسانرا به تحسین از شهامت کابلیان غیور و میدارد. این نوشته نشان میدهد که در جنبش سوم حوت، کابلیان آزاده ما "یکپارچه در مقابل تجاوز و زورگوئی" قیام کرده بودند. شعارهای اصلی شان به قول آقای حمید انوری که خود شاهد عینی آن کارزار بوده اند شعارهای آزادیخواهانه " مرگ بر روس"، " مرگ بر ببرک" و " روسها از ملک ما بیرون شوید" بوده که با نعره بیسج گر " اله اکبر" بر فضای کابل طنین انداخته است. این نوشته بر ادعای کاذب تنظیم های اسلامی "پاکستان زاده" و " ایران پور"، که همیشه بر هر حرکتی مهر کدوئی خود را میچسبانند، خط بطلان میکشد.

اما میخواهم در مورد پارچه شعری که به قول آقای انوری و همراه شان به شهادت تاریخ در آن روز در زبان همه جاری بود، نکته را تذکر و توضیح بدهم. مثلیکه بعد از سالهای طولانی فقط در شکل، بعضی کلمات جابجا شده اند با قید اینکه در محتوا تغییری رخ نداده است.

درینجا با اجازه شاعرش، میخواهم شکل درست آن قطعه و تا جائیکه بخاطر دارم تاریخ پیدایش آنرا به عرض دوستان برسانم که چرا و چگونه این قطعه در آن زمان ورد زبانها شده بود. نام این قطعه است " آژیر" که در مجموعه شعری تحت عنوان " نه این بهار نیست" در صفحه 37 به چاپ رسیده و چنین است:

آژیر

" روسها از ملک ما بیرون شوید
این بخارا نیست خاک آریاست
ورنه غرق رود بار خون شوید
مهد "شیر" و میهن شمشیرها است
رویه چکسلواک و ویتنام و حبش
کاین وطن چون لانه زنبورها است"

متنی را که میخوانید در زیر این قطعه در آن کتاب توسط ناشر نوشته شده که عینا نقل میکنم:

" این چکامه تاریخ در شب تجاوز بیرحمانه روسها، به تاریخ ششم جدی 1358 ش سروده شده و بر تارک اولین اعلامیه که مردم افغانستان را به مقاومت در برابر این تجاوز فرا میخواند به چاپ رسیده است. این فریاد از همان شب به مثابه فریاد زمان، زبان حال ملت غیور افغانستان شد و همگان آنرا از خود میدانستند و هرکس مطابق میل خود آنرا به یکی از شعرای بنام کشور نسبت میداد. شاعرش حق دارد به خود بیاید که فریاد همگانی ملتش را سر داده است." قابل یاد آوری است که این قطعه توسط استاد "برات علی فدائی" شاعر توانای کشور بعدا استقبال شده به پارچه شعر زیبایی تبدیل گشته است که در دیوان استاد نیز درج است.

و حال در مورد تاریخچه آن: در فردای شامگاه ششم جدی 1358 ش آغاز تجاوز مسلحانه ارتش شوروی به کشور ما چریکی از روستا و از سنگر نبرد با لباس یک دهقان به شهر هرات آمد و درخانه در شهر کهنه هرات رفت تا در جلسه مخفی سیاسی که برای ارزیابی و برخورد به تجاوز، خودش فرا خوانده بود شرکت کند. در آن جلسه و در اولین لحظات روز که هنوز ورود تانکها و پرواز طیارات متجاوزین جریان داشت، فیصله شد که در تقابل این تجاوز باید ایستاد و برای اینکار باید به مردم غیور و تسلیم ناپذیر خود در برابر متجاوزین و اشغالگران میهن ما افغانستان متکی شویم نه به هیچ اجنبی دیگری. در پایان این جلسه قرار شد اعلامیه جهت آگاهی مردم به نشر سپرده شود و از مردم دعوت شود تا در مقابل تجاوزگران به مقاومت برخیزند. در آن جلسه فیصله شد که شعارهای مبارزاتی ما درین مقطع چنین است: " روسها از ملک ما بیرون شوید"، " یا مرگ یا آزادی"، " مرگ بر متجاوزین" علاوه فیصله شد که برای تهیه همگانی سرودی در چند مصرع تهیه و تکثیر شود تا همه آنرا بخوانند و همچنان شبها مردم به بالای بامها رفته و برای ساعتی نعره اله اکبر سر بدهند و بدین نحو نفرت شانرا از تجاوز نشان داده و مقاومت شانرا در برابر دشمن تبارز دهند.

شعر زیبا و پرمحتوای (روسها از ملک ما بیرون شوید . . .) درین جا و درین مقطع زمانی و بخاطر چنین هدف مقدس (دفاع از وطن) توسط همان چریک مبارز و نام آور (ش. آهنگر) سروده شد و زینت بخش و عنوان اعلامیه شد که در همان روز پخش گردید.

در آن اعلامیه همراه با تحلیل و تقبیح تجاوز 6 جدی از مردم خواسته شده بود که ضمن اینکه به هر وسیله ممکن بر تجاوز اعتراض میکنند، این سرود را نیز تکرار کنند و بخوانند. و چنین کردند. یکی از خاطراتم اینست که یک مچی (پینه دوز کفش) پسرش را که نو به صنف اول رفته بود در کنارش نشانده و به او گفت "بچیم از روی همین چند تا بنویس". به این ترتیب این پارچه شعر از همان روز توسط مردم تکثیر و ورد زبان مردم رزمنده هرات شد و در حرکت رزمنده اش شهر به شهر، ولایت به ولایت به عنوان شعار همگانی مردم ما و فریاد ملت رنجکشیده افغانستان جای گرفت و در سوم حوت کابل ما شاهد تبارز بی نظیر آن در تظاهرات شهر زیبای کابل بودیم. از آن به بعد در اشعار گوناگون و در نشریه های فراوانی در داخل و خارج افغانستان از آن استقبال بعمل آمده و به نشر رسیده است.

به امید اینکه روزی شعار "روسها از ملک ما بیرون شوید" به شعار "پانکی ها از ملک ما بیرون شوید" . . . در وطن عزیز ما افغانستان بدل شود و عملاً ما و شما شاهد بیرون انداختن پانکی ها و همپالگان شان به بازوی توانای مردم خود از سرزمین آزادگان و دلاوران افغان باشیم.